

Република Србија
ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД
9 Пж 3521/20
10.09.2020. године
Београд

ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД, у већу састављеном од судије Татјане Влаисављевић, председник већа, судије Гордане Вуковић и судије Снежане Илић, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА, ..., улица ..., против тужених 1. Холдинг компанија ПРОГРЕС ДГП у стечају, Пирот, улица Српских владара бр. 106, 2. ББ из ..., улица ..., 3. ВВ из ..., улица ..., 4. ГГ из ..., улица ..., ради утврђења, вредност предмета спора 6.000.000,00 динара, решавајући о жалби првотуженог изјављеној против решења Привредног суда у Београду 38 П 981/20 од 07.07.2020. године, у седници већа одржаној дана 10.09.2020. године, донео је:

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ жалба првотуженог као неоснована и **ПОТВРЂУЈЕ** се решење Привредног суда у Београду 38 П 981/20 од 07.07.2020. године.

Образложење

Првостепеним решењем одбијен је приговор месне надлежности Привредног суда у Београду.

Благовременом жалбом првотужени побија наведено решење из свих законом предвиђених разлога. Указује да је овај парнични поступак покренут током стечајног поступка који се води над првотуженим, а који је отпочео 2016. године пред Привредним судом у Нишу, те да се управо ради о спору који је настао у току и поводом стечајног поступка, услед чега сматра да је за поступање у овој правној ствари надлежан Привредни суд у Нишу, као стечајни суд. Осим тога указује да не постоји стварна надлежност привредног суда, већ да је за поступање надлежан основни суд имајући у виду да су у овом спору странке физичка и правно лице. Предлаже да Привредни апелациони суд преиначи побијано решење и усвоји приговор месне надлежности Привредног суда у Београду и спис упути Привредном суду у Нишу као стварно и месно надлежном суду за одлучивање.

Испитујући побијано решење на основу члана 386 Закона о парничном поступку у вези са чланом 402 истог закона, Привредни апелациони суд налази да жалба првотуженог није основана.

У поступку доношења првостепеног решења нису учињене битне повреде одредаба поступка из члана 374. став 2. Закона о парничном поступку на које другостепени суд пази по службеној дужности.

Према стању у спису предмета тужилац је поднео тужбу 19.02.2020. године са тужбеним захтевом да се утврди право својине тужиоца на стану број ... у улици ..., ламела ... у групацији ... у насељу ... – површине ...м² у Тужба је поднета Привредном суду у Београду. Првотужени је истакао приговор месне надлежности Привредног суда у Београду, указујући да је искључиво надлежан Привредни суд у

Нишу пред којим се води стечајни поступак над првотуженим. Првостепени суд одбија приговор месне ненадлежности Привредног суда у Београду са позивом на одредбу члана 51. Закона о парничном поступку.

Одлука првостепеног суда је правилна.

Према члану 51. Закона о парничном поступку, за суђење у споровима о праву својине и другим стварним правима на непокретности, споровима због сметања државине на непокретности, као и у споровима из закупних односа на непокретности, искључиво је месно надлежан суд на чијем подручју се непокретност налази. Са друге стране према члану 58. Закона о парничном поступку за суђење у споровима који настају поводом судском или административног извршног поступка, односно у току и поводом стечајног поступка, искључиво је месно надлежан суд који спроводи извршни, односно стечајни поступак, односно суд на чијем подручју се налази суд који спроводи извршни поступак односно суд на чијем се подручју спроводи административно извршење.

У конкретном случају, предмет тужбеног захтева је утврђење права својине на непокретности која се налази у ..., а са друге стране над првотуженим се води стечајни поступак пред Привредним судом у Нишу. Произлази да су испуњени услови за заснивање две искључиве месне надлежности, и то надлежности према месту налажења непокретности и надлежности према суду који спроводи стечајни поступка над првотуженим. У оваквој ситуацији тужба се може поднети једном од два искључиво месно надлежна суда, па је подношењем тужбе Привредном суду у Београду, као суду који је искључиво надлежан према месту налажења непокретности, тужилац извршио избор искључиво месно надлежног суда. Нису испуњени услови да се један од искључиво надлежних судова, а који је подношењем тужбе изабрао тужилац, огласни месно ненадлежном по службеној дужности и спис предмета достави другом искључиво надлежном суду.

Имајући у виду наведено, правилан је закључак првостепеног суда да није основан приговор месне ненадлежности Привредног суда у Београду због постојања искључиве месне надлежности Привредног суда у Нишу, као суда који спроводи стечајни поступак над првотуженим.

Следом наведеног на основу члана 401. став 1. тачка 2. Закона о парничном поступку одлучено је као у изреци решења.

ТВ/МР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА
Татјана Влаисављевић, с.р.

За тачност отправка